

Là bệnh nhân tự nguyện trong bệnh viện sức khỏe tâm thần

Tờ thông tin dễ hiểu này nói về việc **bệnh nhân tự nguyện** ở lại bệnh viện để được **điều trị sức khỏe tâm thần**.

Sức khỏe tâm thần là về việc bạn suy nghĩ và cảm nhận (cảm xúc) như thế nào.

Điều trị là những việc có thể giúp bạn cảm thấy khỏe hơn.

Bạn là **bệnh nhân tự nguyện** nếu bạn tự nguyện đến bệnh viện để được điều trị sức khỏe tâm thần.

Bác sĩ có thể nói rằng bạn nên ở lại bệnh viện để giúp ích cho sức khỏe tâm thần của bạn.

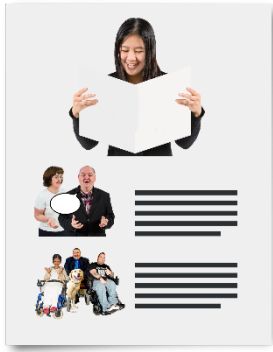
Bạn có thể nói với

- bác sĩ
- người giám hộ
- gia đình
- người hỗ trợ của bạn

Họ có thể giúp bạn quyết định xem việc ở lại bệnh viện sẽ giúp ích cho bạn không.

Nhưng người quyết định sau cùng vẫn là bạn.

Muốn có tờ thông tin dễ hiểu về quyền hạn của bệnh nhân tự nguyện, xem https://www.3dn.unsw.edu.au/sites/default/files/documents/3DN_Rights_Voluntary_ERv1_Vietnamese.pdf

Nếu bạn quyết định rằng mình cần ở lại bệnh viện sức khỏe tâm thần, thì việc này được gọi là tự nguyện **nhập viện**.

Nhập viện là khi bạn đến và ở lại bệnh viện.

Nhân viên bệnh viện sẽ buộc vào tay bạn một dải đeo tay với tên của bạn trên đó.

Thường thì bạn cần điền các mẫu đơn khi bạn mới đến bệnh viện.

Bạn có thể hỏi nhân viên bệnh viện về việc ở lại bệnh viện và việc điều trị mà mình sẽ nhận được.

Nhân viên y tế tâm thần phải luôn cho bạn biết về việc điều trị của bạn.

Nhân viên y tế tâm thần là những người làm việc để giúp cho sức khỏe tâm thần của bạn.

Trước khi điều trị, nhân viên y tế tâm thần sẽ hỏi xem bạn có đồng ý hay không.

Việc này gọi là yêu cầu sự **chấp thuận**.

Bạn có thể cần phải ký các mẫu đơn.

Bạn có thể được giúp đỡ qua tiếng Việt.

Bạn có thể cho nhân viên y tế tâm thần biết rằng bạn cần **thông dịch viên**.

Thông dịch viên có thể giúp bạn nói chuyện với người không nói tiếng Việt.

Rời bệnh viện

Rời bệnh viện gọi là **xuất viện**.

Có 2 lý do để bạn có thể rời khỏi bệnh viện

- bạn đã kết thúc điều trị
- yêu cầu được **xuất viện**

Kết thúc điều trị

Khi bạn đã điều trị xong, nhân viên y tế tâm thần sẽ nói chuyện với bạn về việc xuất viện.

Nhân viên y tế tâm thần sẽ giúp bạn soạn một kế hoạch.

Yêu cầu được xuất viện

Nếu không muốn ở lại bệnh viện, bạn có thể nói với nhân viên y tế tâm thần rằng mình muốn xuất viện.

Bác sĩ có thể nói chuyện với bạn để quyết định xem bạn có an toàn để được xuất viện hay không.

Nhân viên y tế tâm thần có thể yêu cầu bạn chờ tới 2 tiếng cho đến khi bác sĩ đến.

Thường thì bạn cần điền các mẫu đơn trước khi xuất viện.

Bạn có thể nhờ người giúp đỡ để điền các mẫu đơn này.

Khi bạn không được phép rời khỏi bệnh viện

Nếu bạn không khỏe, bác sĩ có thể quyết định rằng bạn cần ở lại bệnh viện lâu hơn để giữ cho bạn được an toàn.

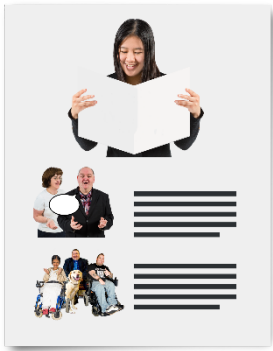
Nếu bạn cảm thấy bối rối (lẫn lộn) hoặc không khỏe, bạn có thể phải ở lại mặc dù bạn không muốn.

Điều này để giúp bạn cảm thấy khỏe hơn.

Điều này gọi là việc ở lại bệnh viện của **bệnh nhân không tự nguyện**.

Bệnh nhân không tự nguyện có nghĩa là bạn phải ở lại bệnh viện để được điều trị sức khỏe tâm thần cho đến khi khỏe mới được về nhà.

Muốn có tờ thông tin dễ hiểu về việc là bệnh nhân không tự nguyện trong bệnh viện sức khỏe tâm thần, xem

https://www.3dn.unsw.edu.au/sites/default/files/documents/3DN_MHA_Involuntary_ERv1_Vietnamese.pdf

Nếu bạn chưa nhận được sự chăm sóc sức khỏe tâm thần mà bạn cần

Nếu bạn chưa nhận được sự điều trị sức khỏe tâm thần mà mình cần, thì bạn có quyền kể cho người khác biết.

Nếu bạn không hài lòng về cách mà nhân viên bệnh viện hoặc bệnh nhân khác đối xử với bạn, thì bạn có thể kể cho người khác biết.

Bạn có thể kể cho người mà mình tin cậy.

Người đó có thể là

- người thân trong gia đình
- một người bạn
- người hỗ trợ
- nhân viên bệnh viện

Bạn cũng có thể nói với **Viên chức Thăm viếng**.

Viên chức Thăm viếng giúp đảm bảo những người ở trong bệnh viện đều được đối xử tốt.

Các Viên chức Thăm viếng này không làm việc cho bệnh viện.

Một người mà bạn tin cậy cũng có thể nói chuyện với Viên chức Thăm viếng.

Người đó có thể là

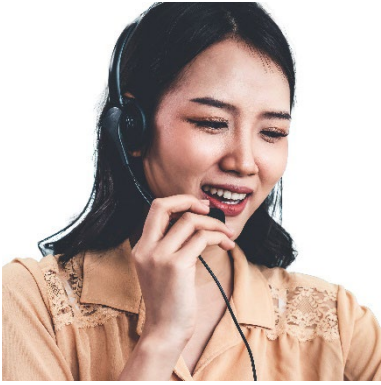
- người thân trong gia đình
- một người bạn
- người hỗ trợ

Muốn đặt hẹn với Viên chức Thăm viếng, hãy điện thoại đến số **1800 208 218**.

Số điện thoại này miễn phí.

Bạn cũng có thể nhờ người nào mình tin cậy để gọi đến số này giúp bạn.

Nếu cần trợ giúp pháp lý bạn có thể gọi đến Dịch vụ Bệnh vực Sức khỏe Tâm thần.

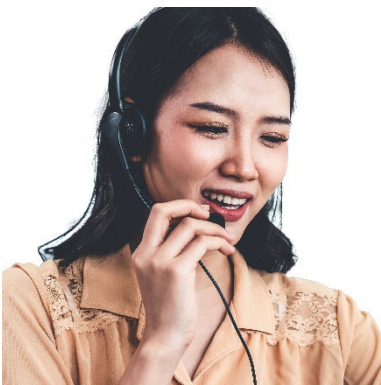
Người mà bạn tin cậy cũng có thể gọi đến Dịch vụ Bệnh vực Sức khỏe Tâm thần.

Số điện thoại của Dịch vụ Bệnh vực Sức khỏe Tâm thần là **9745 4277**.

Bạn có thể được sự giúp đỡ qua tiếng Việt.

Hãy nói cho nhân viên biết rằng bạn cần **thông dịch viên**.

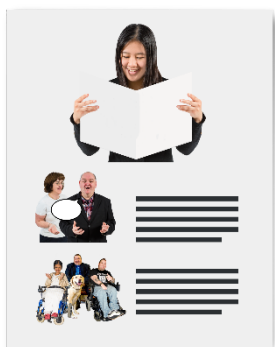

Bạn cũng có thể gọi đến Dịch vụ Thông Phiên dịch (Translating and Interpreting Service - TIS).

Họ có thể sắp xếp một thông dịch viên.

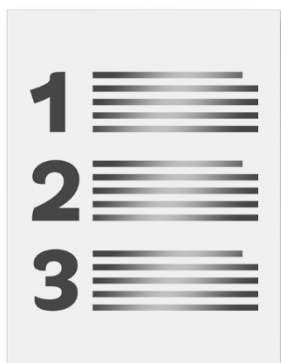
Số điện thoại của TIS là **131 450**.

Hầu hết các dịch vụ của họ đều miễn phí.

Muốn có tờ thông tin dễ hiểu về việc tìm giúp đỡ, xem

https://www.3dn.unsw.edu.au/sites/default/files/documents/3DN_MHA_GettingHelp_ERv1_Vietnamese.pdf

Muốn có danh sách giải thích một số từ ngữ dùng trong tờ thông tin này, xem

https://www.3dn.unsw.edu.au/sites/default/files/documents/3DN_Wordlist_ERv1_Vietnamese.pdf

Thông tin dễ hiểu về các dịch vụ y tế tâm thần công cộng tại New South Wales

Đạo luật Sức khỏe Tâm thần NSW – Tự nguyện nhập viện

Các tác giả

Janelle Weise¹, Bronwyn Newman¹, Claire Eagleson¹, Karen Fisher², và Julian Trollor¹.

¹Department of Developmental Disability Neuropsychiatry, Discipline of Psychiatry and Mental Health, Faculty of Medicine and Health, UNSW Sydney

²Social Policy Research Centre, Faculty of Arts and Social Sciences, UNSW Sydney

Tờ thông tin này là một phần của loạt tài liệu dễ hiểu nhằm giải thích

- cách thức để dân chúng có thể tiếp cận các dịch vụ y tế tâm thần công cộng tại New South Wales, và
- những gì họ có thể mong đợi.

© Department of Developmental Disability Neuropsychiatry UNSW Sydney 31.01.23 v1

Không được sửa đổi nếu không có sự chấp thuận của tác giả.

Các tờ này được soạn do 3DN và Trung Tâm Nghiên cứu Chính sách Xã hội, Đại học NSW (UNSW) Sydney, với sự hỗ trợ từ Bộ Y tế NSW.

Proudly funded by